

Liber

Spūssandus a spirando passus: eo q̄ spiret. et hoc mō p̄p̄riū est spūssando qui p̄cedit p̄ modū spirationis. nō solū aūt dicit̄ spūritus: sed addit̄ sanctus: q̄z sanctus idem ē q̄ mundus: vel firmus: vel sine terra. ista non solū conueniunt ei quo ad se. sed etiā in compatione ad nos. nā per grām spūssandi mundanū a peccatis: firmam in bono: a terrenis separam. Sanctus ḡ non est solū in se: sed quia nos sanctos facit ea sanctitate de qua dicit̄ diom. Sanctitas est ab omni immundicia libera ⁊ p̄fecta: et oīno immaculata mundicia. Preterea spūssandus vocat̄ nexus: vnitas et amplexus. et hoc put̄ compat̄ ad patrē et filiū. Itē dicit̄ domū dei altissimi: et hoc put̄ compat̄ ad nos: q̄z omne datū optimū: et omne domū p̄fectū de. est de. Itē dicit̄ fons viuus: q̄z septemplici riuo donoz nobis fluit. Itē dicit̄ ignis: qm̄ affectū accendit. Itē dicit̄ caritas non solū q̄z est amor patris et filij: sed quia amantes nos facit. Itē dicit̄ spiritalis vndio. q̄z cōmes tribulationes mūdanas suaues facit et iocundas. Im̄ illud. In labore requies: in estu temperies. Itē dicit̄ dextre dei digitus: q̄z sic res corporales digito demonstrant: ita p̄ spūssandū ostendunt res spirituales oculo spirituali. Itē dicit̄ paraclitus: quia consolationes celestes mentibz instillat. Itē dicit̄ magistroz optimus: quia intellectum ad cognitionem dei et superius illuminat.

Quod in trinitate personarum essentie est vnitas.

Ca. x.

In vnitate nature diuine tres sunt persone. quarum prima est a nulla. Secunda per generationem. est a sola persona. Tercia p̄ communem spirationem est a prima et secunda. Istud tñ sic est q̄ trinitas personarum non excludit ab essentia: vnitatem: simplicitatem: immensitatem: eternitatem. Diuina ratio per hoc patet. quia qui crederet deum non posse summe communicare negaret in eo potentiam. Qui vero credit eum hoc posse. sed nolle negat in eo clementiam. Qui autē credit eum hoc posse ⁊ velle. sed nescire: negat in eo sapientiaz. Cum igit̄ pater potuerit sciuerit et voluerit se summe communicare hoc facit eternaliter sciz habendo dilectū: et dilectū hoc est filiū et spūssandū. Preterea boni semp̄ est effluere vt ait diom. Vnde pater cū sit fons bonitatis ab ipso erit emanatio p̄fectissima que est generatio. erit etiā emanatio iocundissima que est per modum benignitatis et liberalitatis. Nec emanatio amor est qui est spūssandus.